

Aan: de Voorzitter van de Tweede Kamer,
leden van de Tweede Kamer
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Onderwerp

Inbreng Ieder(in) debat regeerakkoord

Datum	Referentie	Inlichtingen bij	Bijlagen
17-10-2017	17-0323/rs/hvb	Marijke Hempenius, m.hempenius@iederin.nl	-

Geachte Voorzitter, leden van de Tweede Kamer,

Volgende week spreekt u met het nieuwe kabinet over het regeerakkoord Vertrouwen in de toekomst.

Ieder(in) is verheugd dat in artikel 1 van de Grondwet het verbod op uitsluiting van mensen met een beperking wordt opgenomen en dat het kabinet aangeeft dat het streeft naar een inclusieve samenleving. Maar bij de concrete uitwerking van deze idealen schieten de kabinetsplannen tekort.

Geef prioriteit aan uitvoering VN-verdrag

Het VN-Gehandicaptenverdrag is sinds vorig jaar volledig van kracht en moet nu krachtdadig worden uitgevoerd. Het nieuwe kabinet verwacht vooral veel inspanningen van de maatschappelijke sectoren. Maar de rol van de overheid zelf blijft onderbelicht. Alle ministeries moeten in onze visie het verwezenlijken van een inclusieve samenleving de hoogste prioriteit geven. Dat moet, in overeenstemming met het verdrag, gebeuren in samenspraak met organisaties van mensen met een beperking. Voor deze structurele inbreng van ervaringsdeskundigheid is evenwel geen geld beschikbaar gesteld.

Wij vragen daarom:

Geef alle ministeries een belangrijke rol bij de implementatie van het VN-verdrag. Want dit is niet alleen een zaak van de ministeries van VWS en BZK. En reserveer ook voldoende budget zodat organisaties van mensen met een beperking in positie worden gebracht om hierbij inbreng te leveren.

Zorg voor voldoende toegankelijke woningen

Mensen met een beperking hebben nu te weinig keuze waar, hoe en met wie zij willen wonen. De liberaliseringsplannen van dit Regeerakkoord brengen daarin helaas geen verandering in.

Met name in de sociale woningbouw zal het aanbod verder dalen, terwijl juist daar een extra inspanning noodzakelijk is.

Het is daarom absoluut noodzakelijk dat er snel meer betaalbare en toegankelijke woningen komen. Dat kan bijvoorbeeld door een substantieel deel van de verhuurderheffing beschikbaar te stellen voor vergroting van het aanbod toegankelijke en betaalbare woningen.

Haal de bezuiniging op wijkverpleging van tafel

Het kabinet wil dat mensen met een beperking thuis kunnen blijven wonen en kunnen meedoen aan de samenleving. Daarvoor is juiste, passende zorg in de directe omgeving een belangrijke voorwaarde. De aangekondigde bezuiniging van 100 miljoen op wijkverpleging botst volledig met dit uitgangspunt.

Daarom vragen wij:

Zie af van maatregelen die zelfstandig leven voor mensen met een beperking of chronische ziekte belemmeren. Schrap de bezuiniging van 100 miljoen op de wijkverpleging.

Verlaag alle eigen bijdragen

Om de stapeling van zorgkosten tegen te gaan, komt er vast tarief voor de Wmo. Dat is vooral voor veel mensen met een middeninkomen een duidelijke vooruitgang. Maar de financiering ervan baart ons zorgen. Een groot deel van de kosten moeten gemeenten zelf voor hun rekening nemen. Van de geschatte kostprijs van 300 miljoen krijgen gemeenten volgens het CPB slechts 100 miljoen gecompenseerd. Het risico is dus levensgroot dat gemeenten een lager niveau van voorzieningen gaan aanbieden. Terwijl maatwerk in de Wmo een cruciale voorwaarde is om goed mee te kunnen doen in de samenleving.

Overigens blijven de eigen bijdragen in de Wet langdurige zorg voor grote groepen mensen een enorme last die nauwelijks valt op te brengen. Ook hier is een structurele verlaging noodzakelijk.

De oplossing ligt voor de hand:

Zorg bij de invoering van het Wmo-abonnement voor een deugdelijke financiering en bied de garantie dat de invoering niet ten koste gaat van de voorzieningen. Kom ook met een structurele verlaging van eigen bijdragen in de Wlz.

Pak de crisissituatie in de jeugdhulp aan

Bij de zorg aan kinderen en jongeren met een beperking is sprake van een crisissituatie. Hierbij gaat het niet alleen om de jeugd-ggz maar ook om kinderen met een meervoudige beperking of complexe problemen. De knelpunten zijn alom bekend. Kinderen met een complexe hulpvraag en hun ouders worden geconfronteerd met groeiende wachtlijsten, oplopend van 4 weken tot 4 maanden (alleen al voor de intake). Vervolgens duurt het vaak ook weer heel lang voordat er echt hulp geboden wordt. Deze problemen worden mede veroorzaakt doordat wetten en regelingen niet

op elkaar aansluiten en doordat gemeenten, zorgaanbieders, verzekeraars en zorgkantoren met elkaar in de clinch liggen over verantwoordelijkheden en (ontoereikende) budgetten.

En wat is hierop het antwoord van het kabinet? Er wordt een evaluatie van de Jeugdwet aangekondigd. Maar de problemen in de jeugdhulp zijn te ernstig om te wachten op nog meer onderzoek of evaluaties.

Het is nodig dat het kabinet zelf de teugels in handen neemt:

De regionale samenwerking tussen gemeenten - waarover in het regeerakkoord wordt gesproken - moet per direct op gang worden gebracht. Het kabinet neemt de regie als systeemverantwoordelijke en komt zo snel mogelijk met oplossingen voor de ernstigste knelpunten. De wachtlijsten in de gespecialiseerde jeugdhulp moeten zo spoedig mogelijk worden opgelost, ook als dat betekent dat er geld bij moet.

Voorkom dat de arbeidsvoorwaarden voor mensen met arbeidsbeperking verslechteren

Het kabinet wil 20.000 extra banen realiseren binnen beschut werk. Dat klinkt mooi. Maar dit plan wordt gefinancierd door de arbeidsvoorwaarden van mensen met een arbeidsbeperking te verslechteren. Hun loon wordt niet meer aangevuld via een loonkostensubsidie maar via loondispensatie. Bij loonkostensubsidie bouwt de werknemer pensioen op en heeft op het minimumloon gebaseerde rechten op grond van de werknemersverzekeringen. Bij loondispensatie is dit niet het geval. Overigens: loonkostensubsidie is voor de werkgever administratief een stuk eenvoudiger dan loondispensatie.

Daarom vragen wij:

Zorg dat werknemers met een arbeidsbeperking loonkostensubsidie krijgen en als volwaardige werknemer kunnen deelnemen op de arbeidsmarkt.

Tot slot

We hopen dat u als Kamer in de komende kabinetsperiode een wezenlijke bijdrage gaat leveren aan het tot stand komen van een inclusieve samenleving, zodat ook mensen met een beperking de toekomst met vertrouwen tegemoet kunnen zien. We wensen u een vruchtbaar debat!

Met vriendelijke groet,

Illya Soffer

Directeur van Ieder(in)